Obliczenia Naukowe- Lista 3

Szymon Skoczylas

22 listopada 2020

Zadanie 1

Cel zadania

Celem zadania jest zaimplementowanie w języku Julia algorytmu bisekcji.

Opis i wykonanie

Algorytm służy do szukania miejsc zerowych danej funkcji f(x), na danym przedziale [a, b]. Algorytm do działania potrzebuje następujących warunków;

- 1. funkcja f jest ciągła na [a, b]
- 2. f(a)f(b) < 0, czyli f na zadanym przedziale zmienia znak

Algorytm przedstawia się następująco:

```
function mbisekcji(f, a::Float64, b::Float64, delta::Float64, epsilon::Float64)
    r, v = Float64(0.0), Float64(0.0)
    it, err = 0, 0
    middle_of_rng = b - a
    f_at_a, f_at_b = f(a), f(b)

if signbit(f_at_a) == signbit(f_at_b)
    return (r, v, it, 1)
end

while middle_of_rng > epsilon
    it += 1

    middle_of_rng /= 2.0
    r = a + middle_of_rng
    v = f(r)

if abs(middle_of_rng) < delta || abs(v) < epsilon
    return (r, v, it, err)
end

signbit(v) != signbit(f_at_a) ? (f_at_b, b = v, r) : f_at_a, a = v, r
end</pre>
```

Przedstawiony wyżej algorytm znajduje miejsce zerowe funkcji z dokładnością do danego epsilona i delty. Przbieg samego algorytmu można opisać następująco:

- 1. Sprawdzenie czy f(x) = 0, gdzie $x = \frac{a+b}{2}$. Jeśli dany warunek jest spełniony algorytm kończy działanie i x jest szukanym punktem.
- 2. Jeśli punkt 1 nie został spełniony, dopóki $|a-b| > \epsilon$:
 - (a) Dzielimy przedział [a, b] na dwa mniejsze [a, x], oraz [x, b].
 - (b) Wybieramy przedział o znaku przeciwnym do dotychczasowego i zastępujemy nim przedział który rozpatrywaliśmy do tej pory.
- 3. Powyższe kroko wykonujemy do momentu, aż wartość środka przedziału $(\frac{a+b}{2})$ będzie równa 0 (co do zadanej dokładności).

Zadanie 2

Cel zadania

Celem zadania jest zaimplementowanie w języku Julia metody stycznych, zwanej również metodoą Newtona.

Opis i wykonanie

Algorytm służy do szukania miejsc zerowych danej funkcji f(x), na danym przedziale [a, b]. Algorytm do działania potrzebuje następujących warunków:

- 1. W zadanym przedziale [a, b] istnieje dokładnie jeden pierwiastek.
- 2. f(a)f(b) < 0, czyli f na zadanym przedziale zmienia znak
- 3. Znaki pierwszej i drugiej pochodnej funkcji f nie zmieniają się w przedziale [a, b]

Poniższy kod przedstawia algorytm stycznych:

Na początku metody Newtona wybierany jest pewien punkt startowy-x. W punkcie tym następnie

konstruujemy styczną do wykresu naszej funkcji f. Przecięcie stycznej z osią X jest przybliżeniem pierwiastka funkcji. Jeśli przybliżenie to nie odpowiada zadanej przez nas dokładności to powtarzamy cały proces, aż do otrzymania satysfakcjonującego wyniku. Przybliżenia dane są następującym wzorem $x_{n+1} = x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)}$. Warunkami kończącymi poszukiwanie miejsca zerowego są (musi być spełniony chociaż jeden):

- 1. $|f(x_n)| \leq \epsilon$, wartość funkcji w x_n jest bliska 0 na tyle, że odpowiada zadanej przez nas dokładności.
- $2. |x_{n+1} x_n| \leqslant \delta$

Zadanie 3

Cel zadania

Celem zadania jest zaimplementowanie w języku Julia metody siecznych, zwanej również metodoą Eulera.

Opis i wykonanie

Kod implementujący metodę siecznych:

```
function msiecznych(f, x0::Float64, x1::Float64, delta::Float64, epsilon::Float64, maxit::Int)
   r, v = Float64(0.0), Float64(0.0)
   it, err = 0, 0
   f_x0, f_x1 = f(x0), f(x1)
   for it in 1:maxit
        if abs(f_x0) > abs(f_x1)
            x0, x1 = x1, x0
            f_x0, f_x1 = f_x1, f_x0
        end
       s = (x1 - x0) / (f_x1 - f_x0)
       f_x1, x1 = f_x0, x0
       x0 -= f_x0 * s
       f_x0 = f(x0)
        if abs(x1 - x0) < delta \mid \mid abs(f_x0) < epsilon
            r, v = x0, f_x0
            return(r, v, it, err)
       end
   end
   v, r = f_x0, x0
   return(r, v, it, 1)
```

Metoda ta działa w oparciu o założenie, że funkcja ciągła na małym odcinku zmienia się liniowo. Na danym [a, b], krzywą f zastępujemy sieczną. Pierwiastkiem jest punkt przecięcia siecznej z osią X. Sposób działania tego algorytmu jest analogiczny do algorytmu Newtona, z tym, że styczne zastąpiono siecznymi. Metodę tą opisuje następujący wzór:

$$x_{n+1} = x_n - f(x_n) \frac{x_n - x_{n-1}}{f(x_n) - f(x_{n-1})}$$

Jeśli przybliżenie to nie odpowiada zadanej przez nas dokładności to powtarzamy cały proces, aż do otrzymania satysfakcjonującego wyniku. Aby metoda siecznych działała muszą zachodzić następujące warunki:

- 1. f(a)f(b) < 0, czyli funkcja musi zmieniać znak na danym przedziale.
- 2. funkcja f jest ciągła na [a, b]

Zadanie 4

Cel zadania

Celem tego zadania było obliczenie miejsc zerwych funkcji $sinx - \left(\frac{1}{2}x\right)^2 = 0$ za pomocą wcześniej zapimplementowanych metod, dla danych argumentów:

- 1. Dla metody bisekcji: na przedziale [1.5, 2], $\delta = \frac{1}{2}10^{-5}$, $\epsilon = \frac{1}{2}10^{-5}$
- 2. Dla metody Newtona: $x_0 = 1.5, \, \delta = \frac{1}{2}10^{-5}, \, \epsilon = \frac{1}{2}10^{-5}$
- 3. Dla metody siecznych: $x_0 = 1, x_1 = 2, \delta = \frac{1}{2}10^{-5}, \epsilon = \frac{1}{2}10^{-5}$

Wykonanie i wyniki

Wyniki wywołania każdej z metod z danymi wyżej parametrami (kolejno: x0, $f(x_0)$, liczba iteracji, err):

```
[szymo@szymoHost lista_3]$ julia zad4.jl
Metoda bisekcji: (1.9337539672851562, -2.7027680138402843e-7, 16, 0)
Metoda siecznych: (1.933753644474301, 1.564525129449379e-7, 4, 0)
Metoda stycznych: (1.933753779789742, -2.2423316314856834e-8, 4, 0)
```

Jak widać wyniki zwracane przez każdą z metod są bardzo zbliżone do siebie. Różnice zaczynają się na siódmym miejscu po przcinku. Można też zawuażyć, że metody stycznych i siecznych zbiegają szybciej, niż metoda bisekcji. Metoda ta potrzebowała aż 16 iteracji, czyli czterokortnie więcej niż pozostałe.

Zadanie 5

Cel zadania

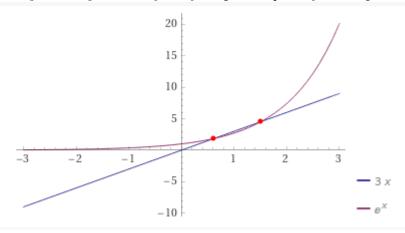
Celem tego zadania jest znalezienie wartości x, za pomocą metody bisekcji, takiej, że przecinają się wykresy dwóch funkcji y=3x oraz $y=e^x$. Zadana dokładność obliczeń: $\delta=10^{-4}$, $\epsilon=10^{-4}$.

Wykonanie i wyniki

W celu znalezienia miejsc przecięcia dwóch funkcji posłużono się następującym równaniem:

$$3x - e^x = 0$$

Wykres $y = e^x$ i y = 3x uzystany za pomocą WolframAlpha:

Równianie $3x - e^x = 0$ przekazano do funkcji realizującą metodę bisekcji jako parametr f. Przeprowadzono testy dla czterech przedziałów: [0.5, 1], [0, 1], [1, 2], [1.5, 2]. Otrzymane wyniki (kolejno: x0, $f(x_0)$, liczba iteracji, err):

Jak widać po wykresie i wynikach algorytmu funkcje te przecinają się w dwóch miejscach. Można również zauważyć, że im mniejszy przedział, tym szybciej miesce zerowe jest znajdowane. Trzeba też mieć też jakiekolwiek pojęcie o samym przebiegu funkcji, aby dobrze dobrać przedział w którym będziemy szukać miejsca zerowego, w przeciwnym wypdaku może to być poszukiwanie na ślepo.

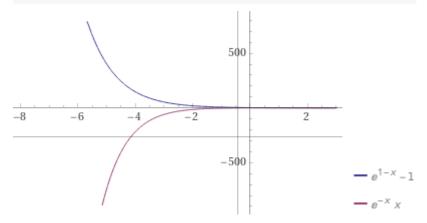
Zadanie 6

Cel zadania

Znaleźć miejsca zerowe funkcji $f_1(x) = e^{1-x} - 1$ oraz $f_2(x) = xe^{-x}$ za pomocą każdej z trzech zaimplementowancyh metod. Zadana dokładność obliczeń: $\delta = 10^{-5}$, $\epsilon = 10^{-5}$.

Wyniki i wykonanie

Wykres $f_1(x) = e^{1-x} - 1$ oraz $f_2(x) = xe^{-x}$ wygenerowany za pomocą WolframAlpha:

Poniżej wyniki poszukiwania pierwiastków funkcji różnymi metodami (kolejno: bisekcji, stycznych i siecznych) na danych przedziałach, bądź punktów początkowych:

```
[szymo@szymoHost lista_3]$ julia zad6.jl
     -----METODA BISEKCJI---
[0, 2] (1.0, 0.0, 1, 0)
[0.5, 1.5] (1.0, 0.0, 1, 0)
[-2, 2] (1.0, 0.0, 2, 0)
[-200, 200] (0.9999990463256836, 9.536747711536009e-7, 24, 0)
[0.4, 1.5] (1.0000091552734374, -9.155231528001906e-6, 15, 0)
[0, 2] (0.0, 0.0, 0, 1)
[0.5, 1.5] (0.0, 0.0, 0, 1)
[-2, 2] (0.0, 0.0, 1, 0)
[-200, 200] (0.0, 0.0, 1, 0)
[0.4, 1.5] (-1.5258789062909029e-6, -1.525881234599116e-6, 16, 0)
      -----METODA STYCZNYCH-----
x0=0 (0.9999984358892101, 1.5641120130194253e-6, 4, 0)
x0=-1 (0.9999922654776594, 7.734552252003368e-6, 5, 0)
x0=0.5 (0.999999998878352, 1.1216494399945987e-10, 4, 0)
x0=1 (1.0. 0.0. 1. 0)
x0=3 (0.9999999710783241, 2.892167638712806e-8, 9, 0)
x0=4 (0.999999995278234, 4.721765201054495e-10, 21, 0)
x0=6 (-78.4131591025766, 3.081036113119517e34, 0, 1)
x0=8 (NaN, NaN, 0, 1)
x0=15 (15.0, -0.9999991684712809, 0, 2)
x0=0 (0.0, 0.0, 1, 0)
x0=-1 (-3.0642493416461764e-7, -3.0642502806087233e-7, 5, 0)
x0=0.5 (-3.0642493416461764e-7, -3.0642502806087233e-7, 5, 0)
x0=1 (1.0, 0.36787944117144233, 0, 2)
x0=3 (14.787436802837927, 5.594878975694858e-6, 10, 0)
x0=4 (14.398662765680003, 8.036415344217211e-6, 9, 0)
x0=6 (14.97432014974184, 4.699833827208111e-6, 8, 0)
x0=8 (14.636807965014, 6.438155219843286e-6, 6, 0)
x0=15 (15.0, 4.588534807527386e-6, 0, 2)
          -----METODA SIECZNYCH-----
x0=0, x1=2 (1.0000017597132702, -1.7597117218937086e-6, 6, 0)
x0=0.5, x1=1.5 (0.9999999624498374, 3.755016342310569e-8, 5, 0)
x0=-2, x1=2 (1.0000000080618678, -8.061867839970205e-9, 8, 0)
x0=-200, x1=200 (200.0, -1.0, 1, 0)
x0=0.4, x1=1.5 (0.999997196847466, 2.8031564627273298e-6, 5, 0)
x0=0, x1=2 (0.0, 0.0, 1, 0)
x0=0.5, x1=1.5 (5.372227830220525e-6, 5.372198969466189e-6, 9, 0)
x0=-2, x1=2 (14.294924723787231, 8.85064549833867e-6, 15, 0)
x0=-200, x1=200 (200.0, 2.767793053473475e-85, 1, 0)
x0=0.4, x1=1.5 (14.258897288992923, 9.152200589944569e-6, 8, 0)
```

Wnioski

Można zauważyć, że dla f1, metoda bisekcji niezależnie od danego przedziału zawsze znajduje pierwiastek (co do określonej dokładności). Dla przedziału w którym miejsce zerowe jest blisko środka przedziału, algorytm ten potrzebuje bardzo mało iteracji aby to miejsce znaleźć. Dla f2 natomiast wyniki są niejednoznaczne, dla części danych funkcja praktycznie odrazu zwracała błąd.

Dla metody stycznych, dla f1 przekazanie $x_0 \in (1, \infty]$ powoduje wzrost liczby iteracji potrzebnych do znalezienia pierwiastka. Dla f2 gdy przekażemy $x_0 = 1$ funkcja kończy działanie, ponieważ wartość f2 dla 1 jest wystarczająco bliska zera. Im większe x_0 tym mniej dokładne wyniki są zwracane przez algorytm. Znaczy to, że metoda ta ma coraz gorszą dokładnośc dla miejsc położonych coraz dalej od faktycznego pierwiastka.

W przypadku metody siecznych, analogiczne jak w metodzie stycznych, mi dalsze od faktycznego pierwiastka są x_0 i x_1 , tym gorsze przybliżenia zwraca funkcja.